

Katolicki antysemityzm

Autor tekstu: **Mariusz Agnosiewicz**

Kara za śmierć Jezusa na Żydach dokonana

„Żydzi nie uznali Pana naszego, nie możemy uznać Żydów”
św. Pius X

„Cierpienia najdawniejszych chrześcijan wydają się błahostką w porównaniu z martyrologią Żydów, tym bardziej, że ci ostatni, zgoła przeciwnie niż tamci, prawie nigdy nie ratowali się odstępstwem od wiary (...) Czy w roku 1938, w noc kryształową, gdy w Niemczech podpalono 191 synagog, a 76 dalszych zdemolowano, ktokolwiek przypomniał sobie, że pierwszymi podpalaczami synagog byli biskupi i święci Kościoła katolickiego? Czy wówczas, gdy Hitlerowcy wprowadzili gwiazdę Dawida jako obowiązkowy znak dla Żydów, gdy zaczęli ich ograbiać, eliminować, zagazowywać, przypomniano sobie, iż wyróżniającą odzież narzucili Żydom już średniowieczni chrześcijanie, iż to oni pozbawiali Żydów mienia, wypędzali ich z wielu wspólnot i krajów, skupiali ich w gettach i mordowali ich, a ofiary liczyło się w setkach tysięcy?”
Deschner

„Ci wszyscy, którzy nie dopatrują się żadnego pokrewieństwa między chrześcijańską a rasistowską czy wręcz nazistowską nienawiścią do Żydów, niech odpowiedzą na pytanie: czy Szoah byłoby możliwe, gdyby na przestrzeni wieków wśród chrześcijan i Żydów panowała choćby taka atmosfera tolerancji i szacunku, jaka panuje dzisiaj?”

o. Stanisław Musiał, jezuita [1]

*„Od początku chrześcijanie patrzyli na wszystkich Żydów jak na odszczepieńców, umyślnie ślepych, zabójców Chrystusa, odrzuconych przez Boga, narażonych na Jego gniew i, co najokrutniejsze, pozbawionych przebaczenia. Św. Jan Chryzostom, mówiąc za wielu ojców Kościoła, nazywał synagogę domem publicznym i teatrem, jaskinią zbójców, legowiskiem dzikich zwierząt. Żydzi nie byli lepsi od świń czy kozłów. Jad taki jak ten doprowadził do wzmożonych nawróceń Żydów (jeszcze Pius IX siłą nawracał Żydów na wiarę katolicką — przyp.), prześladowań, pogromów, mordowania tysięcy. W 1215 r. Innocenty III wydał dekret nakazujący Żydom noszenie wyróżniającego stroju i pozostawanie niezauważalnymi w okresie Wielkiego Tygodnia. Paweł IV (1555-9) wynalazł pojęcie getta. Święta Inkwizycja publicznie paliła żydowskie książki łącznie z Talmudem. Wiek za wiekiem Żydów ośmieszano, twierdząc że wydzielają diaboliczny smród, foetor judaicus. Byli pozbawieni możliwości wszelkich normalnych sposobów zarabiania na życie, zmuszani do zajmowania się lichwą, zajęciem zbyt nikczemnym dla chrześcijanina, za co potem wieszano na nich psy. Bywały okresy podczas wojen krzyżowych czy czarnej zarazy, gdy całe ośrodki żydowskie były niszczone, a ludzi wyrzynano tysiącami lub zsyłano na tułaczkę. **Jednym zdaniem chrześcijanie byli prekursorami nazistów; to papież podsunęli Hitlerowi niektóre z jego najlepszych pomysłów. A cała rzecz była drobiazgowo przygotowana w samych Ewangeliach.**”*
(Peter de Rosa ([Zobacz źródło](#)))

Zdaje mi się, że pomimo częstych zapewnień mediów i polityków Polacy do dziś są skażeni antysemityzmem, który tkwi w ich świadomości oraz podświadomości. Musi upłynąć jeszcze wiele wody w Wiśle nim uleczy się nasz naród z tej chrześcijańskiej choroby. We mnie tkwi jedynie złość na żydów z powodu ich religii, której święte pisma zaraziły Europę, lecz czy Żydzi tego chcieli...?

Dzieje antysemityzmu

W roku 388 ma miejsce pierwsze spalanie synagogi. Nakaz wydał biskup Kalinikonu (nad Eufratem). Kiedy cesarz Teodozjusz domagał się ukarania podpalaczy, św. Ambroży, biskup Mediolanu, stanął w ich obronie i złożył oświadczenie następującej treści: „*Oświadczam że to ja podпалиłem synagogę, że ja wydałem i takie polecenie, iżby nie było już miejsca, w którym nie czci się Chrystusa*” (*Epistulae* 40). Cesarz nie wykazał jednak należytej gorliwości wypełniania poleceń biskupa. Wówczas ten w czasie mszy, na której obecny był cesarz, stwierdził, że rozkaz ukarania chrześcijańskich bandytów odpowiedzialnych za zburzenie żydowskiej synagogi oraz heretyckiej świątyni w jednym z miast na wschodzie Cesarstwa było wielkim błędem. Wymógł wtedy na panującym przysięgę, że ten odwoła ten rozkaz. Od tego czasu cesarz bardzo niechętnie odnosił się do biskupa, gdy jednak ten odmówił Teodozjuszowi możliwości przystąpienia do komunii „*głęboko religijny cesarz załamał się całkowicie, odbył publiczną pokutę i od tej pory całkowicie ulegał biskupowi*” (Władysław Dziewulski ([Zobacz źródło](#)))

W IV w. Jan Chryzostom, Ojciec Kościoła wygłosił w Antiochii siedem kazań „*przeciwko Żydom*”

Rok 415 — z inicjatywy arcybiskupa Cyryla Aleksandryjskiego (patriarchą Aleksandrii był od 412) doszło do konfiskaty wszystkich żydowskich synagog (które zamieniono następnie w chrześcijańskie kościoły, synagoga aleksandryjska została zburzona) oraz wygnania Żydów z Aleksandrii

Żydzi we Francji

538 r. — trzeci synod w Orleanie zabronił Żydom wychodzenia na ulice w drugiej połowie Wielkiego Tygodnia

581 r. — synod w Mâcon przypomniał wcześniejsze zakazy oraz zażądał, aby Żydzi kłaniali się księżom katolickim oraz wstawali na ich widok

1182 — król Filip August wypędza Żydów z Francji i konfiskuje ich mienie

1215 - czwarty sobór laterański (Innocenty III) zakazał Żydom piastowania urzędów w państwach chrześcijańskich oraz wychodzenia na ulice w dniach obchodzenia chrześcijańskich świąt, a także nakazał im noszenie wyróżniającej się odzieży lub odznak.

Żydzi w Niemczech

1298 - w Röttingen (Bawaria) oskarżono Żydów o zbezczeszczenie hostii. Stanowiło to wytłumaczenie dla rzezi zorganizowanej przez katolickiego szlachcica Rindfleischa, które wespół z innymi katolikami wybił wszystkich Żydów zamieszkałych w Röttingen oraz zniszczył niemalże 140 innych osad żydowskich.. Jak tłumaczył — był to *rozkaz Pana Boga*. Kiedy Niemcy mieli już precedens, wiedzieli jaką z

przewrotnością Żydzi odnoszą się do świętych opłatków, toteż od tamtej oskarżenie o profanację hostii powtarzało się co jakiś czas. Z czasem zarzut zmodyfikowano i dowiedziono Żydom, iż nakłuwali hostie gwoździami, aby krwawiły. W ten sposób Żydzi mieli odtwarzać mękę Jezusa. Warto tutaj wspomnieć o chlubnej postawie króla polskiego Zygmunta Augusta, który odrzucał podobne pomówienia, mówiąc, że nie jest „*aż tak głupi aby uwierzyć, że z pokłutej hostii krew pociecze*” (Jasienica)

1337 — w Deggendorfie powtórzyło się to co w Röttingen (główną inspiracją owego mordu była zapewne chęć uwolnienia się od pożyczek, które pozaciągali u żydowskich lichwiarzy)

1349 — rok „*najgorszy dla niemieckich Żydów przed dojściem Hitlera do władzy*” — w Strasburgu spalono dwa tysiące Żydów, zaś majątek rozdzielono między chrześcijan; wymordowano w sumie całą żydowską ludność ok. 350 gmin (ofiary najczęściej palono żywcem). Niemalże wszyscy odrzucili propozycję przejścia na wiarę chrześcijańską, wybierając męczeństwo.

Wygnanie Żydów z Hiszpanii

„*Królowie katoliccy, Ferdynand i Izabela, ustanowili w Hiszpanii nowy katolicyzm, którego służby i instytucje działały niezależnie od dyktatu Rzymu. Przypuszczalnie najważniejszym wyrazem nowego stosunku Kościoła do państwa była inkwizycja, a inkwizycję ustanowiono po to, by pilnować, żeby conversos, nie stali się odstępcami wyznającymi potajemnie judaizm,*

podczas gdy oficjalnie podtrzymywaliby, że są chrześcijanami. Conversos byli celem powszechnej furii, podczas pogromu w 1391r., było też pewne, że każdy ruch przeciwko **Żydom** uzyska powszechną, społeczną aprobatę. W 1492 r. w ciągu trzech miesięcy po podboju mauretańskiego emiratu Grenady władca wydał edykt nakazujący wygnanie wszystkich praktykujących Żydów. Wielu opowiedziało się wtedy za przyjęciem chrześcijaństwa tylko dlatego, by uniknąć wydalenia. Za jednym zamachem królowie katolicy prawdopodobnie podwoili liczbę potencjalnych odstępców - conversos, przeciwko którym można by skierować potęgę inkwizycji. Co najmniej sto tysięcy Żydów opuściło wtedy Hiszpanię. Wygnanie nie było w tym przypadku nowością, Edward I nakazał to samo Żydom w Anglii już w 1290 roku, lecz uderzające jest to, że w przypadku Hiszpanii nastąpił kres wielowiekowej koegzystencji Żydów i chrześcijan. Wiele innych państw obrało podobną politykę mniej więcej w tym samym czasie. Wielu Żydów, którzy opuścili Hiszpanię, udało się do Portugalii, gdzie jednak nakazano podobne wygnanie w roku 1497, poza tym nastąpiła cała seria wygnań Żydów z różnych państw Świętego Cesarstwa Rzymskiego w okresie pomiędzy mniej więcej 1470 a 1520 rokiem. Nastąpiły dalsze wydalenia: zmuszano Żydów do opuszczenia Saksonii (1537), miast Turynгии (1540), Księstwa Hanoweru i Lüneburga (1553), Palatynatu (1573) i Śląska (1582)." (Richard Mackenny [3])

Żydzi sefardyjscy

„Rzym przyjął przychylnie żydowskich uchodźców — co dziwne — mimo że wraz z ustanowieniem inkwizycji według zasad hiszpańskich z 1542 r. conversos stali się powszechnie podejrzani, a Pius V wypędził Żydów ze swoich terytoriów w 1569 r.. W innych miejscowościach w północnych Włoszech, chrześcijańskie banki pożyczkowe (monti di pieta) pozwoliły Żydom na pewną konkurencję w dziedzinie udzielania pożyczek i ostateczna zgoda lub niezgoda na obecność Żydów w społeczeństwie zdawała się zależeć nie od większego lub mniejszego stopnia tolerancji, lecz raczej od tego, czy ekonomiczne korzyści wynikające z pozwolenia im na pozostanie przewyższały nad korzyściami religijnymi, wynikającymi ze zmuszania Żydów do opuszczania danego miejsca.

Tak było bez wątpienia w przypadku Wenecji. Żydzi byli obecni w mieście w XIV w. Powiązania handlowe Wenecji ze wschodnim rejonem Morza Śródziemnego i z północną Europą przyczyniły się do założenia gmin żydowskich w Lewancie i w Niemczech. Wygnania z Półwyspu Iberyjskiego sprawiły, że duża liczba Żydów pontyjskich (zachodnich) została wepchnięta do miast, poza tym nastąpił również napływ uchodźców z terenów Włoch kontynentalnych podczas wojen włoskich. Te ostatnie wydarzenia spowodowały założenie dzielnicy żydowskiej w Wenecji: pierwsze getto europejskie wzięło swoją nazwę od starej odlewni w tej części miasta, którą rząd przeznaczył dla swoich żydowskich mieszkańców. W XIV wieku Żydzi wynegocjowali szereg układów z rządem Najjaśniejszej Republiki, płacąc za koncesje lub condotte, które potwierdzały ich przywileje handlowe. W ten sposób rząd mógł ciągnąć zyski ekonomiczne z powiązań handlowych Żydów sefardyskich [Żydzi wypędzeni z Półwyspu Iberyjskiego] z imperium osmańskimi korzystać z pożyczek udzielanych przez Żydów włoskich lub niemieckich. Wenecja nie posiadała żadnych banków pożyczkowych prowadzonych przez chrześcijan, patrycjusz Sanudo, pamiętnikarz wenecki, tak to sformułował: „Żydzi są niezbędni ze względu na biednych". (...)

W późniejszych latach XVI stulecia Żydzi zaczęli w coraz większej liczbie osiedlać się w Niderlandach — wyraźnie trzymając się szlaków handlowych i być może w wyniku próżni w układzie sił politycznych, kładąc podwaliny ich słynnej prosperity w autentycznie tolerancyjnym społeczeństwie Holandii Złotego Wieku. Poza tym Żydzi osiedlali się również w Austrii i w Czechach, gdzie władze zdawały się obojętne lub bezsilne; innymi ośrodkami osadnictwa stały się również Bałkany, Litwa i przede wszystkim Polska — innymi słowy, Żydzi osiedlali się tam, gdzie państwo było stosunkowo słabe.

Narażeni na gorszy los z powodu wyznawanej wiary, tolerowani od czasu do czasu ze względu na ich ekonomiczną użyteczność, cieszący się największym bezpieczeństwem w tych krajach, gdzie władza państwa była najsłabsza — te dzieje historii Żydów w XVI wieku przypominają los owych społeczności chrześcijańskich, których wyznania nie decydowało się przyjąć żadne państwo." (Richard Mackenny [4])

Żydzi w Polsce

Na tym europejskim tle polska wyróżniała się bardzo korzystnie. Prześladowania Żydów, jeśli występowały to były zawsze inicjatywą duchowieństwa, jak pisze Deschner: „Wyjątkowa

była jedynie postawa królów polskich. Ci ostatni nawet zachęcali Żydów do imigracji, i to pomimo oporu ze strony kleru" ([Zobacz źródło](#)) . Tym bardziej przykre są więc dzisiejsze antypolskie wystąpienia Żydów, którzy nie chcą pamiętać o chlubnych rysach naszych wzajemnych stosunków, zacierziewiając się jedynie nad późniejszymi przejawami antysemityzmu. Nigdy bodajże żadne państwo nie było tak przychylne Żydom, jak Polska, a świadczy o tym zapewne fakt, że u progu czasów nowożytnych Polska stała się największym skupiskiem żydowskim. Nigdy też żadne państwo nie było przez Żydów tak bardzo znienawidzone jak Polska — ich największa matka...

Zobacz też: [Tumulty antyżydowskie w Polsce](#)

O tym jak poirytowani byli Żydzi postawą chrześcijan świadczy zapewne krążąca wśród nich w średniowieczu historyjka *Tol'doth Yeshu*, o chrześcijańskim Bogu. "Opowiada ona o tym, jak matka Jezusa została zmuszona do seksu z obcym, którego mylnie wzięła za swego narzeczonego. Była podwójnie dotknięta, bo w tym czasie miała menstruację. Jezus, bękart w każdym calu, wyrósł na czarnoksiężnika. Nauczył się niewypowiedzianego Imienia Bożego i wykorzystywał go do przeklinania wielu rzeczy, w tym drzew. Gdy po nikczemnym życiu doszedł do ukrzyżowania, żadne drzewo nie mogło go unieść, bo usychało wskutek jego mamrotania imienia Bożego. Ale kapusta to nie drzewo, więc został powieszony na kapuścianym głębie. Ogrodnik wyrzucił jego ciało z grobu i wrzucił do kanału. Jego uczniowie, znalazłszy pusty grób twierdzili, że zmartwychwstał do momentu, gdy ciało wyłowiono z wody i przeciągnięto ulicami przywiązane do końskiego ogona." ([Zobacz źródło](#)) . Historyjka ta w całości znajduje się tutaj (po angielsku):

<http://ccat.sas.upenn.edu/~hummm/Topics/JewishJesus/toledoth.html>

Jednanie żydów i chrześcijan poczęte w wieku XVIII przez Pana de Voltaire'a:

„Miłością wiedzion, przychodzę do was ze słowem. Słuchajcie! Wieszałiśmy was przez stulecia z psami i jako psy. Wyrwaliśmy wam zęby. Chciwość nasza (i wasza) nie znała granic. Ścigano was, szczuto, dzień i noc bez miary i litości. Jednego dnia wypędzono z miasta i kraju, aby zagarnąć wasze majątki, nazajutrz, gdy kiesa była pusta, zawracano was z drogi. A wyście wracali! Za prawo oddychania powietrzem w tej kloace wybieraliście od was, szczury, - haracz. Bywało gorzej. Tu i ówdzie, o każdej porze, dla błahych powodów i bez powodu płonęliście na stosach, jak suche drewna. Tu i ówdzie wycinano was w pień. Widzicie, że nie przeczę — raczej twierdzę, że chrześcijaństwo przyniosło Bogu ofiary w ludziach. I cała różnica między nami była ta, że nasi kapłani, zachowując nabożne pozory, smażyli was na wolnym ogniu rękoma świeckich pachołów, zaś kapłani wasi czynili niegdyś to samo — własnoręcznie. Byliście w Palestynie wybranym ludem okrucieństwa i fanatyzmu. Byliście wam podobni... w Europie. Przyjaciele, puśćmy wszystkie okropności w niepamięć...”

Przypisy:

[1] "Polityka", nr 13, 28 marca 1998

[3] Europa XVI wieku - Richard Mackenny

[4] Ibidem

[Mariusz Agnosiewicz](#)

Założyciel, redaktor naczelny i publicysta *Racjonalisty*, założyciel i prezes Polskiego Stowarzyszenia Racjonalistów. Kontakt online ([GG](#), [Skype](#))

[Strona www autora](#)

[Pokaż inne teksty autora](#)

(Publikacja: 15-06-2002 Ostatnia zmiana: 25-03-2004)

[Oryginał.](#) (<http://www.racjonalista.pl/kk.php/s,525>)

Programming Copyright © 2001-2008 Michał Przech

Autorem tej witryny jest Michał Przech, zwany niżej Autorem.
Właścicielem witryny są Mariusz Agnosiewicz oraz Autor.

Żadna część niniejszych opracowań nie może być wykorzystywana w celach komercyjnych, bez uprzedniej pisemnej zgody Właściciela, który zastrzega sobie niniejszym wszelkie prawa, przewidziane w przepisach szczególnych, oraz zgodnie z prawem cywilnym i handlowym, w szczególności z tytułu praw autorskich, wynalazczych, znaków towarowych do tej witryny i jakiegokolwiek ich części.

Wszystkie strony tego serwisu, wliczając w to strukturę podkatalogów, skrypty JavaScript oraz inne programy komputerowe, zostały wytworzone i są administrowane przez Autora. Stanowią one wyłączną własność Właściciela. Właściciel zastrzega sobie prawo do okresowych modyfikacji zawartości tej witryny oraz opisu niniejszych Praw Autorskich bez uprzedniego powiadomienia. Jeżeli nie akceptujesz tej polityki możesz nie odwiedzać tej witryny i nie korzystać z jej zasobów.

Informacje zawarte na tej witrynie przeznaczone są do użytku prywatnego osób odwiedzających te strony. Można je pobierać, drukować i przeglądać jedynie w celach informacyjnych, bez czerpania z tego tytułu korzyści finansowych lub pobierania wynagrodzenia w dowolnej formie. Modyfikacja zawartości stron oraz skryptów jest zabroniona. Niniejszym udziela się zgody na swobodne kopiowanie dokumentów serwisu Racjonalista.pl tak w formie elektronicznej, jak i drukowanej, w celach innych niż handlowe, z zachowaniem tej informacji.

Plik PDF, który czytasz, może być rozpowszechniany jedynie w formie oryginalnej, w jakiej występuje na witrynie. **Plik ten nie może być traktowany jako oficjalna lub oryginalna wersja tekstu, jaki zawiera.**

Treść tego zapisu stosuje się do wersji zarówno polsko jak i angielskojęzycznych serwisu pod domenami Racjonalista.pl, TheRationalist.eu.org oraz Neutrum.eu.org.

Wszelkie pytania prosimy kierować do redakcja@racjonalista.pl